Entrevista a Lorena Borja, àrbitre gitana

written by Periódico Educación | 12 de February de 2023

Hui entrevistem a Lorena, la primera àrtibre de bàsquet gitana en Espanya.

Hi ha poques dones al món del bàsquet professional que es dediquen a l'arbitratge. Com vas decidir-ho?

Vaig decidir ser àrbitre perquè jo era jugadora de bàsquet i vaig haver de retirar-me per les lesions; m'havia desmotivat molt, aleshores no volia desvincular-me del món del bàsquet. Vaig vore els cursos d'àrbitre i vaig dir "per què no provaré i que siga el que Déu vulga?" **Vaig parlar amb la meua família, ells em van recolzar**, em van dir que potser ho passaria malament al principi, però que posara les ganes per a seguir sent àrbitre durant tota la temporada.

Has tingut dificultats per ser dona o per ser gitana al món de l'esport?

No he tingut dificultats per ser dona o gitana, perquè el Comité Aragonés **és un comité molt igualitari** i que et recolza molt, que no tenen en compte si eres dona o eres

gitana; no té cap mena de discriminació. Ells són els que em posen els partits i, així directament, per ser dona o per ser gitana ningú no se m'ha queixat més o menys. La gent entén que **el Comité recolza, i que castiga totes les accions de masclisme o de racisme a les pistes.**

Vas tindre este tipus de dificultats de xiqueta a l'escola?

Els primers anys de l'escola sí que en vaig tenir alguna. Però després van entrar a l'escola diverses xiques que hui dia són les meues amigues i amb qui porte anys i anys d'amistat. Però sí, al principi este rebuig el sentia i, a més, jo em frenava també moltes vegades pel fet de ser gitana, **per pensar que no m'acceptarien igual**.

Què diries a les persones més joves que veuen difícil perseguir els seus somnis pels obstacles que hi ha?

Jo els diria que no paren els seus somnis perquè una altra persona o diverses persones els diguen que "no ho pots aconseguir" o que "no és per a tu". Només tu sabràs què és per a tu, perquè serà la teua vida, i la meta que tu tingues al cap l'has d'aconseguir per tu mateix. L'opinió dels altres t'ha de fer igual perquè al final ells no viuran la teua vida. Els animaria a seguir, que trenquen barreres, que **si no han vist mai un d'eixos somnis fet realitat, perquè encara no està normalitzat, que s'hi animen perquè així ajudem a normalitzar-los abans**.

Quina importància dónes a l'educació i a les escoles? Què demanaries als centres educatius que aconseguisquen per a xiquets i xiquetes?

Pense que l'educació és molt, molt important. És la base de tot. Hi ha una frase que diu el meu germà que diu que "el coneixement no ocupa lloc, però qui té coneixement ocupa els millors llocs". **Una bona educació et donarà la clau a**

moltíssims accessos, és com una clau que et donen, amb la qual vas obrint portes. Pense que els xiquets i xiquetes d'avui dia han de tenir molt clar que cal estudiar, que cada vegada hi ha més nivell, que cada cop es demanen més estudis per a tot tipus de feines. I als centres educatius, a l'educació en general demanaria més recursos personals i d'ajuda a la motivació. Jo estic treballant la motivació als centres d'ací de Saragossa, per als xics i xiques dels dels col·legis i instituts. És molt important; has de motivar-te i posar-te una meta que t'ajude, i amb aquesta motivació aconseguiràs la tua meta. Sé que la feina del professorat és molt difícil, però els demanaria que s'animen a posar-se a la pell dels xiquets i xiquetes, que sàpiguen entendre'ls i que es treballe molt la motivació.